RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 91.680 van 19 december 2000
in de zaak A. 43.575/XII-2496.

In zake : Bernadette Dominique BLOCK,
p/a van haar voorlopige bewindvoerder
Henri BLOCK,
wonende te ANTWERPEN,
Groenenborgerlaan 158

tegen :

1. het Vlaamse Gewest
2. de stad TURNHOUT.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Bernadette Dominique BLOCK op 21 december 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

1. het besluit van 6 november 1990 van de gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden en openbaar ambt houdende afwijzing van haar beroep tegen het besluit van 23 augustus 1990 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende goedkeuring van het besluit van 28 juni 1990 van de gemeenteraad van Turnhout houdende tuchtrechtelijk ontslag van verzoekster als leerkracht van de stedelijke muziekacademie;
2. voornoemd besluit van de bestendige deputatie;
3. voornoemd gemeenteraadsbesluit;

Gelet op het arrest nr. 60.324 van 19 juni 1996 dat het voornoemd besluit van 6 november 1990 van de gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden en openbaar ambt vernietigt, de debatten heropent en het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat belast met een aanvullend onderzoek;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 6 juni 1991;

Gelet op de beschikking van 10 juni 1991 die de tussenkomst van de stad TURNHOUT toelaat;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door adjunct-auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikking van 19 december 1996 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan partijen en gezien de laatste memories van verzoekster en van de stad Turnhout;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. RENARD, die loco advocaat E. THIERS verschijnt voor verzoekster, van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat P. DE SOETE, die loco advocaat D. VAN DER HERTEN verschijnt voor de stad TURNHOUT;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat het verzoekschrift tot tussenkomst van de stad TURNHOUT als een memorie van antwoord dient te worden beschouwd;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Verzoekster is vastbenoemd lerares notenleer (artistieke vakken) aan de stedelijke muziekacademie van Turnhout.

2. Op 14 november 1988 legt het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout aan verzoekster een berisping op, als tuchtsanctie voor de volgende tenlasteleggingen :
- onwettige afwezigheden
- laattijdige aanwezigheid in de lessen
- voortijdig eindigen van de lessen
- eigenhandig wijzigen van het lesrooster zonder de directie op de hoogte te brengen
- minderwaardige manier van lesgeven
- onbeleefde houding tegenover leerlingen en ouders van leerlingen.

3. Nieuwe klachten in verband met het optreden van verzoekster blijven niet uit. De directeur van de stedelijke muziekacademie die deze klachten opvolgt, onder meer door bezoeken aan de lessen notenleer van verzoekster, brengt hierover verslag uit bij het college van burgemeester en schepenen met brieven van 21 december 1988, 13 februari 1989, 22 december 1989 en 24 februari 1990. Vanaf 1 september 1989 wordt verzoekster overgeplaatst naar een andere afdeling van de stedelijke muziekacademie. Op verzoek van het college van burgemeester en schepenen woont een inspecteur van het muziekonderwijs op 8 februari 1990 een les bij van

verzoekster; zijn inspectieverslag besluit tot een ongunstig advies.

4. Op verzoek van de stad TURNHOUT wordt verzoekster door de administratieve gezondheidsdienst van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin op 2 april 1990 en nogmaals op 9 mei 1990 opgeroepen om een geneeskundig geschiktheidsonderzoek te ondergaan. Verzoekster geeft aan geen van beide oproepen gevolg en laat ook een aangetekend schrijven van 15 mei 1990 vanwege de burgemeester en de secretaris van de stad Turnhout, waarin naar een verantwoording hiervoor wordt gevraagd, onbeantwoord.

5. Nadat de directeur van de stedelijke muziekacademie bij brief van 21 mei 1990 aan het college van burgemeester en schepenen andermaal onregelmatigheden rapporteert over de aanwezigheden en het gedrag van verzoekster, wordt verzoekster op 19 juni 1990 door het college van burgemeester en schepenen en op 28 juni 1990 door de gemeenteraad gehoord met het oog op het eventueel opleggen van een tuchtsanctie voor de volgende feiten :

"- laattijdige aanwezigheid in de lessen
- voortijdig eindigen van de lessen
- minderwaardige manier van lesgeven
- onbeleefde houding tegenover leerlingen en ouders van leerlingen
- geen gevolg geven aan oproepingen van de A.G.D. voor een geneeskundig onderzoek op 2 april 1990 en 9 mei 1990
- niet beantwoorden van een aangetekend schrijven van het stadsbestuur waarin gevraagd werd waarom U zich niet op hogervermelde data op de A.G.D. heeft aangeboden".

Na beraadslaging beslist de gemeenteraad op 28 juni 1990, bij geheime stemming met 27 ja-stemmen en 4 onthoudingen, verzoekster bij tuchtmaatregel te ontslaan.

6. Op 23 augustus 1990 beslist de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen de afzettings-beslissing goed te keuren. Op 6 november 1990 verklaart de gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden verzoeksters beroep tegen de goedkeuringsbeslissing van de bestendige deputatie niet ontvankelijk.

7. Bij beschikking van de vrederechter van het eerste kanton Antwerpen van 21 januari 1993 wordt aan verzoekster een voorlopig bewindvoerder toegewezen.

Overwegende dat bij arrest nr. 60.324 van 19 juni 1996 het voornoemde besluit van de gemeenschapsminister van 6 november 1990 is vernietigd;

Overwegende dat het beroep tegen het goed-keuringsbesluit van de bestendige deputatie van 23 augustus 1990 niet ontvankelijk is om de redenen vermeld in datzelfde arrest;

Overwegende dat het gemeenteraadsbesluit van 28 juni 1990 de thans nog bestreden beslissing is; dat het onderzoek van het verzoekschrift beperkt dient te worden tot de middelen in het verzoekschrift welke direct op het bestreden gemeenteraadsbesluit van 28 juni 1990 kunnen worden betrokken; dat het verzoekschrift met betrekking tot dit gemeenteraadsbesluit verschillende punten van kritiek en argumenten bevat waarin het auditoraatsverslag drie middelen heeft onderscheiden; dat zowel verzoekster als de tweede verwerende partij in hun laatste memorie hun opmerkingen maken aan de hand van die drie middelen; dat het beroep dan ook wordt onderzocht aan de hand van die drie middelen;

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel in essentie betoogt dat het bestreden gemeenteraadsbesluit is gesteund op het "reglement van

orde van de stedelijke muziekacademie" aangenomen in de gemeenteraad op 22 december 1988 (hierna : het reglement), dat de datum alleen reeds, gesteld tegen het ogenblik van de feiten die aanleiding gaven tot de tuchtmaatregel, getuigt van vooringenomenheid van de gemeente, dat de gemeenteraad bovendien niet bevoegd is om zulk reglement vast te stellen vermits "het de Koning is die ingevolge de wet van 11 juli 1973 gemachtigd is om het statuut te bepalen van alle gesubsidieerde onderwijsnetten en voor alle gesubsidieerde personeelsleden", dat de Koning geen dergelijk statuut had uitgevaardigd en het de gemeentelijke overheid niet toekomt zich in de plaats van de Koning te stellen;

Overwegende dat de enige bepaling van het reglement in verband met de tuchtregeling van het onderwijzend personeel van de stedelijke muziekacademie luidt als volgt :

> "Artikel 39
> De tuchtstraffen die op de personeelsleden kunnen toegepast worden zijn:
> - de waarschuwing
> - de berisping
> - de schorsing
> - de afzetting
>
> In alle gevallen dient het personeelslid voorafgaandelijk gehoord te worden door het College van Burgemeester en Schepenen en is het hem/haar toegelaten schriftelijk zijn middelen tot verrechtvaardiging te doen gelden.
> Het personeelslid kan zich laten bijstaan door een collega, een advokaat of een vertegenwoordiger van één van de erkende vakbonden.";

Overwegende dat met de wet van 11 juli 1973 waarnaar verzoekster verwijst, zij artikel 12bis, § 3, beoogt van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, ingevoegd bij de wet van 11 juli 1973; dat die bepaling, althans op het ogenblik van het bestreden besluit, luidde :

"§ 3. Door een in Ministerraad overlegd besluit bepaalt de Koning voor alle gesubsidieerde onderwijsnetten en voor alle gesubsidieerde personeelsleden:
a) de grondregels die de aanwerving, de benoeming, de selectie en de bevordering vastleggen;
b) de administratieve standen en de reaffectatieregels van de ter beschikking gestelde personeelsleden;
c) de verlofregeling;
d) de gemeenschappelijke essentiële onverenigbaarheden;
e) de gemeenschappelijke fundamentele plichten";

Overwegende dat op het ogenblik van de bestreden beslissing aan deze wetsbepaling geen uitvoering was gegeven, daargelaten de vraag welke overheid voor die uitvoering bevoegd was en daargelaten ook de vraag of de aangehaalde opdracht ook enigszins het vaststellen van een tuchtregeling tot voorwerp kon hebben; dat het uitblijven van dergelijke uitvoering door de bevoegde hogere overheid voorshands de gemeentelijke autonomie onverlet liet om, binnen de perken van de wet en onverminderd het optreden van de toezichthoudende overheid, een tuchtreglement uit te vaardigen voor het gemeentelijk personeel; dat die bevoegdheid samengaat met de in de artikelen 149 en 150 van de nieuwe gemeentewet (en ten tijde van het uitvaardigen van het reglement, in de vroegere artikelen 84 en 85 van de gemeentewet) bepaalde bevoegdheid om de betrokken personeelsleden te benoemen en af te zetten of te schorsen; dat aan de wettigheid van het reglement geen afbreuk wordt gedaan door de aangehaalde wetsbepaling van 11 juli 1973;

Overwegende dat de verwijzing naar het reglement in de bestreden gemeenteraadsbeslissing aangeeft dat toepassing was gemaakt van de aangehaalde bepaling, zo wat betreft de keuze van de tuchtstraf en het horen van het personeelslid; dat het reglement evenwel niet de rechtsgrondslag vormt van de tuchtmacht

van de gemeenteraad; dat die rechtsgrondslag in het bijzonder is te vinden in artikel 150 van de nieuwe gemeentewet dat handelt over tuchtmaatregelen tegen personeelsleden; dat verzoekster in haar laatste memorie vruchteloos tegen het ontbreken van een referentie aan artikel 150 van de nieuwe gemeentewet in het bestreden besluit zelf, een gebrek in de motivering inroept nu zij geen wetsbepaling kan aanduiden die de gemeenteraad op het ogenblik van de bestreden beslissing zou hebben verplicht dergelijke formele motivering te geven;

Overwegende dat aan het voorheen bestaande reglement van de stedelijke muziekacademie blijkens het uittreksel uit het notulenboek van de gemeenteraad op 22 december 1988 "een aantal wijzigingen" werd aangebracht, alleszins met betrekking tot de aanwervingsvoorwaarden voor directeur, leerkracht en opvoedend hulppersoneel; dat die bepalingen vreemd zijn aan verzoeksters situatie; dat uit het administratief dossier niet blijkt welke andere wijzigingen de gemeenteraad aan het voorheen bestaande reglement op 22 december 1988 verder nog heeft aangebracht en of die wijzigingen, in voorkomend geval, betrekking hadden op de tuchtprocedure; dat als dat zo mocht zijn, verzoekster geen enkel concreet gegeven aanbrengt om haar suggestie van vooringenomenheid of machtsafwending te staven;

Overwegende dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat verzoekster een tweede middel put uit de schending van de rechten van de verdediging, doordat er reeds vóór de tuchtprocedure tegenover haar werd aangevat een beslissing was over het eindresultaat ervan; dat zij verwijst naar stukken in het tuchtdossier waaruit zou moeten blijken dat het college van burgemeester en schepenen reeds op 28 mei

1990 beslist had om, wat haar betreft, te opteren voor "een definitieve oplossing"; dat zij stelt onder die omstandigheden niet in alle objectiviteit voorafgaandelijk aan het opleggen van de tuchtstraf te zijn gehoord; dat zij in haar laatste memorie op de rechten van de verdediging nog de deelname betrekt van de leden van het college van burgemeester en schepenen aan de vergadering van de gemeenteraad tijdens welke zij werd gehoord, terwijl het dit college was dat de voorbereiding van de tuchtmaatregel op zich had genomen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij opmerkt dat op 28 mei 1990 geen beslissing werd genomen betreffende verzoekster, dat wel aan de personeelsdienst opdracht werd gegeven om na te gaan of de mogelijkheid bestond verzoekster ter beschikking te stellen in het belang van het onderwijs, dat "een definitieve oplossing" niet kan worden gelijkgesteld met een definitieve beslissing in het nadeel van betrokkene en dat verzoekster voorafgaand aan het opleggen van de tuchtstraf gehoord werd door de gemeenteraad die vrij kon oordelen zonder gebonden te zijn door welke optie van het college van burgemeester en schepenen dan ook, indien die er al geweest zou zijn;

Overwegende dat uit de notulen van de vergadering van het college van burgemeester en schepenen van 28 mei 1990 blijkt dat het college, voor wat de moeilijkheden betreft die door verzoeksters handelwijze werden veroorzaakt in de stedelijke muziekacademie, opteerde voor "een definitieve oplossing als het enigszins zou kunnen"; dat het college daarbij dacht aan de mogelijkheid "om in het belang van het onderwijs een leerkracht ter beschikking te stellen"; dat de personeelsdienst werd verzocht om deze mogelijkheid te onderzoeken, evenals de financiële gevolgen en de toepasbaarheid ervan op een leerkracht van het stedelijk

muziekonderwijs; dat uit het desbetreffende uittreksel niet kan worden afgeleid dat het college zich had voorgenomen om zich, zoals verzoekster beweert, definitief van haar te ontdoen, laat staan om haar bij tuchtmaatregel af te zetten; dat integendeel in de eerste plaats aan andere oplossingen werd gedacht zoals een terbeschikkingstelling; dat het zoeken naar een "definitieve oplossing" niet de intentie aantoont om onder alle omstandigheden naar de afzetting van verzoekster te streven, maar wel om slechts een volgend optreden te willen overwegen dat aan de verstoring van het stedelijk muziekonderwijs definitief een einde stelt;

Overwegende dat de vrijwaring van de rechten van de verdediging in tuchtzaken vereist dat de betrokkene vooraf op de hoogte wordt gebracht van de feiten die hem ten laste worden gelegd en dat een tucht-maatregel wordt overwogen waartegen hij zich vooraf moet kunnen verweren; dat als een van de eerste stappen bij dit "overwegen" van een tuchtmaatregel vanzelfsprekend door het college van burgemeester en schepenen een tuchtdossier wordt aangelegd; dat uit de loutere omstandigheid dat het college het onderzoek naar de tuchtfeiten heeft ingesteld, daarbij instructies gevend aan de gemeentediensten om het tuchtdossier samen te stellen, om de gang van de tuchtprocedure voor te bereiden en om het college daarbij over de reglementaire mogelijkheden voor te lichten, geen vooringenomenheid van het bestuur kan worden afgeleid; dat het college daarbij onvermijdelijk tot zekere conclusies moet komen wat betreft het aangewezen zijn om tegen verzoekster een tuchtvordering in te stellen; dat zulks de leden van het college, die overeenkomstig de nieuwe gemeentewet tevens gemeenteraadslid zijn, niet oplegt om zich ervan te onthouden aan de beraadslaging van de gemeenteraad deel te nemen; dat in de concrete omstandigheden van deze

zaak uit hun deelname aan de beraadslaging evenmin vooringenomenheid kan worden afgeleid;

Overwegende dat de personeelsdienst tot de bevinding was gekomen dat een terbeschikkingstelling in het belang van het onderwijs niet mogelijk was; dat het college in vergadering van 5 juni 1990 besliste om verzoekster op te roepen voor verhoor door het college en door de gemeenteraad over de haar ten laste gelegde feiten, met het oog op het "eventueel" opleggen van een tuchtstraf; dat na die verhoren de gemeenteraad op 28 juni 1990 besliste om verzoekster bij tuchtmaatregel af te zetten; dat uit het bestreden gemeenteraadsbesluit geen vooringenomenheid blijkt ingevolge voorafgaandelijk genomen opties of om welke andere reden ook;

Overwegende dat het tweede middel ongegrond is;

Overwegende dat verzoekster in haar derde middel in essentie betoogt dat het bestreden tucht-besluit de rechtens vereiste feitelijke grondslag mist, dat de tweede verwerende partij naar haar oordeel bij het nemen van het bestreden besluit ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de op dat ogenblik reeds aanwezige en door de gemeentelijke overheid gekende psychische problemen, dat indien het gemeentebestuur van oordeel was dat verzoekster wegens haar mentale gezond-heidstoestand haar taak niet langer kon vervullen een daaraan aangepaste maatregel diende opgelegd en geen tuchtmaatregel, dat zij zich bij de directeur van de stedelijke muziekacademie verdedigd heeft tegenover al de jegens haar geuite klachten over onregelmatige aanwezigheden, dat van die klachten nooit een bewijsstuk werd naar voren gebracht, dat het in die omstandigheden niet kan volstaan dat het bestreden tuchtbesluit verwijst naar klachtenbrieven die steeds uitgaan van

dezelfde persoon, namelijk de directeur van de stedelijke muziekacademie, dat die directeur verwijst naar klachten van ouders of leerlingen en andere leerkrachten waarvan geen enkel bewijs is voorgebracht; dat zij zich daarop op geen enkele wijze heeft kunnen verweren "omdat die klachten vaag zijn gebleven, niet naar tijd werden bepaald en (...) verder de beweerde klagers niet werden geconfronteerd met verzoekster", dat de directeur van de stedelijke muziekacademie niet neutraal was, dat de resultaten van haar klas goed waren, wat een objectief gegeven is vermits de examens worden afgenomen in aanwezigheid van een derde persoon waarmee, volgens verzoekster, is aangetoond dat de beweerde tekortkomingen zich niet hebben voorgedaan of geen noemenswaardige weerslag hadden op de uitoefening van haar taak, "zodat een ontslag of afzetting door niets gerechtvaardigd is";

Overwegende dat verzoekster er aan voorbij gaat dat zij ten verzoeke van de tweede verwerende partij tot tweemaal toe werd opgeroepen voor een medisch geschiktheidsonderzoek door de administratieve gezondheidsdienst van het bevoegde ministerie; dat zij geen gevolg gaf aan deze oproepingen noch antwoordde op een aangetekend schrijven om zich hiervoor te verantwoorden; dat zij in haar verweer voor de gemeenteraad haar gezondheidstoestand niet heeft doen gelden maar integendeel blijkens de notulen van haar verhoor uitdrukkelijk verklaarde niet ziek te zijn; dat van de tweede verwerende partij in die omstandigheden niet kan worden verwacht dat zij verzoekster tot een medisch onderzoek zou dwingen; dat verzoekster overigens in haar beroep bij de hogere overheid en in haar verzoekschrift bij de Raad van State volhardt als zij op dat ogenblik voorhoudt "wanneer de overheid meent te weten dat iemand ziek is, dient daar uiteraard rekening mee gehouden te worden, ook wanneer daarover niet onmiddellijk medische

rapporten beschikbaar zijn", maar bij het instellen van beide beroepen nog steeds niet haar eventuele medische problemen erkent, laat staan met stukken staaft; dat verzoekster geen medewerking heeft verleend om haar eventuele medische ongeschiktheid voor het uitoefenen van haar functie te laten vaststellen; dat die houding van verzoekster het de tweede verwerende partij niet toeliet, zelfs bij het bestaan van vermoedens in die zin, om daarover door middel van een geschiktheidsonderzoek zekerheid te verkrijgen; dat in die omstandigheden aan de tweede verwerende partij het tuchtrechtelijk optreden niet kan worden verweten;

Overwegende dat verzoekster de tenlastelegging van haar afwezigheden ontkent; dat verzoekster in haar verklaringen in het tuchtdossier nu eens haar afwezigheid ontkent, dan zichzelf tegensprekend ze weer erkent maar aan vertraging van het openbaar vervoer verwijt; dat in strijd met wat verzoekster voorhoudt de tenlastelegging in verband met haar afwezigheden, evenals de andere tenlasteleggingen, hun oorsprong hebben gevonden in klachten uitgaande van verschillende ouders, leerlingen en leerkrachten en een inspectieverslag en niet van een enkele persoon; dat bedoelde persoon, namelijk de directeur van de stedelijke muziekacademie, de klachten enkel heeft gebundeld en overgemaakt aan het college van burgemeester en schepenen; dat de directeur aan die klachten persoonlijke bemerkingen heeft gekoppeld op grond van eigen vaststellingen, lesbezoeken en gesprekken met verzoekster; dat het gebrek aan neutraliteit van de directeur een loutere bewering is, niet ondersteund door bewijskrachtige gegevens; dat de klachten die de directeur met brieven van 21 december 1988, 13 februari 1989, 22 december 1989, 24 februari 1990 en 21 mei 1990 aan de gemeentelijke overheid ter kennis brengt, overwegend concreet zijn en naar persoon en tijd bepaald;

dat verzoekster nooit de confrontatie heeft gevraagd over deze klachten; dat zij bewezen mogen worden geacht; dat verzoeksters beweringen niet kunnen overtuigen;

Overwegende dat verzoekster refereert aan de goede examenresultaten van haar leerlingen; dat zij hiervan geen concrete gegevens verstrekt; dat daartegenover klachten in het tuchtdossier zijn opgenomen die in tegenovergestelde zin wijzen op de moeilijkheden van haar leerlingen in het volgende leerjaar; dat hoe dan ook de goede examenresultaten, mogen deze er zijn geweest, geenszins tot de conclusie dwingen dat de tekortkomingen die verzoekster door de tweede verwerende partij ten laste worden gelegd niet zouden bestaan;

Overwegende dat het derde middel niet gegrond is;

Overwegende dat de tweede verwerende partij oorspronkelijk vrijwillig in het geding is tussengekomen en de daarvoor vereiste rechten in debet betaald heeft; dat het betrekken van de stad Turnhout als verwerende partij in het geding tot gevolg heeft dat die kosten niet verschuldigd waren; dat het voorts, rekening houdend met het arrest nr. 60.324 van 19 juni 1996, passend is de kosten van het beroep ten laste te leggen van het Vlaamse Gewest,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tegen het besluit van 28 juni 1990 van de gemeenteraad van Turnhout houdende tuchtrechtelijk ontslag van verzoekster als leerkracht van de stedelijke onderwijsacademie en tegen het besluit van 23 augustus 1990 van de bestendige deputatie van de

provincieraad van Antwerpen houdende goedkeuring van voornoemd gemeenteraadsbesluit worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De door de tweede verwerende partij ten onrechte in debet betaalde rechten ten bedrage van drieduizend frank worden niet ingevorderd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december 2000, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**